

Høring: Forslag til ny Lov om kommunale helse og omsorgstjenester.

Loven viser en langt mer helhetlig tenkning om helse enn tidligere både i struktur og tekst. I forarbeidet til loven ser en også tydeligere spor av samfunnsvitenskapelig tenkning enn i tidligere lover. Og samfunnsvitenskapelig forskning og kunnskap må i større grad være nærværende når så store endringer skal gjennomføres i helse og omsorgstjenesten som Samhandlingsreformen legger opp til. Loven har fortsatt den svakhet at den omtaler folkehelsearbeid som et arbeid som ikke omfatter institusjonell behandling. Selv om personer er til behandling eller rehabiliteres trengs helsefremmende arbeid – og ikke bare behandling av den sykdom eller skade personen er innlagt for. Helsefremmende og forebyggende arbeid nevnes her som oftest under ett selv om det er helt ulike perspektiver på helsearbeid. Derfor kan også framstillingen i loven for eksempel under §3-2 bli litt underlig

Så til paragrafene:

Kapittel 1.

§1-1. Allerede her bør det inn at all praksis på helse- og omsorgsområdet skal være evidensbasert.

Kapittel 3.

Det er viktig at kommunene får et klart ansvar for å evidensbasere helse og omsorgsarbeidet. For eksempel gis det i §3-1 ingen retningslinjer for hva som kreves av evaluerings og korrigeringsarbeid. Så løst formulerte krav kan gi liknende situasjoner med dagens der det blotte skjønn snarere enn evidens blir normen. Dette må forhindres og loven må bli langt klarere her.

Kapittel 4.

§4-3: Her er det viktig at det presiseres at: Retningslinjer skal baseres på evidensbasert effektiv og god praksis

Kapittel 6

§ 6-2: punkt 10. Her bør det stå at avtalen SKAL omfatte forsknings- og utviklingsarbeid.